

ASIGURAREA ȘI MANAGEMENTUL CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ ÎNȚIALĂ

Educația este declarată prioritate națională și asigurarea calității a fost definită ca obiectiv al reformelor educației și formării profesionale inițiale. În perioada anterioară anului 2005, asigurarea calității în sistemul național de educație, s-a bazat aproape exclusiv, pe mecanisme externe precum inspecția școlară, acreditarea și evaluarea externă, în timp ce, mecanismele interne de asigurare și management al calității nu au fost pe deplin operaționalizate. Noi standarde, instrumente și mijloace de asigurare a calității (definite prin noul cadru legal în domeniu adoptat în 2005–2006) urmează a fi elaborate și implementate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior. Aceste noi instrumente vor asigura un echilibru mai bun între mecanismele interne și mecanismele externe de asigurare a calității în educație și formare profesională inițială.

Calitatea bună sau inadecvată a educației poate fi evaluată, în prezent, cu precădere, prin raportare la performanțele absolvenților pe piața muncii, în termeni de rată de ocupare/șomaj, deși relevanța ratelor de ocupare/șomaj ca indicatori de evaluare a calității educației și formării profesionale inițiale, este redusă în condițiile în care și alți factori de natură economică și socială pot influența rata și structura ocupării și șomajului.

ADAPTAREA EDUCAȚIEI ȘI FORMĂRII PROFESIONALE LA CERINȚELE PIEȚEI MUNCII. ANTREPRENORIATUL

Creșterea relevanței educației și formării profesionale inițiale pentru piața muncii continuă să rămână un demers necesar, atât la nivelul politicilor, cât și al activităților furnizorilor de educație. Corelarea relativ redusă între educația și formarea profesională inițială și piața muncii este determinată de numeroși factori dintre care pot fi amintiți:

- insuficienta implicare a partenerilor sociali în planificarea activităților/ofertei educaționale;
- insuficienta dezvoltare și valorificare a parteneriatului în educație, cooperarea redusă în dezvoltarea de programe de formare continuă și de stagii de practică etc.
- inexistența unor mecanisme funcționale de urmărire a inserției și traseului profesional al absolvenților (*tracer studies*).

Măsurile pentru îmbunătățirea adaptabilității forței de muncă trebuie să coincidă cu interesul angajaților și al angajatorilor, astfel încât recrutarea în muncă să se realizeze în condiții avantajoase și competitive pentru ambele părți, cu efecte pozitive asupra vieții economice și sociale a comunității locale.